MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH
DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY
WYDZIAŁ PRASOWY

Nr. 44
Warszawa dn. 18 stycznia 28 r.

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

2. USTRÓJ PAŃSTWOWY I ADMINISTRACYJNY.

ODROCZENIE ZJAZDU SOWIETÓW

"RABOCZAJA MOSKWA" z dn. 3/I donosi, że prezydjum C.K.W. sowietów RSFSR uchwaliło nie zwoływać zupełnie w 1928 roku wszechrosyjskiego zjazdu sowietów RSFSR. Ponieważ uchwała ta sprzeczna jest z art. 22 konstytucji RSFSR, wymaga ona zatwierdzenia najbliższej sesji C.K.W. sowietów RSFSR.

3. ŻYCIE PARTYJNE.

LOS PRZYWÓDCÓW OPOZYCJI

"SIEGODNIA" z dn. 17/I /Ryga, pismo demokratyczne/ zajmuje się w artykule wstępnym kwestją losu przywódców opozycji w sowieckiej partji komunistycznej. Stawiając pytanie, czy przywódcy opozycji zostali, czy nie zostali zesłani, pismo stwierdza, że osoby, wtajemniczone w arkana sowieckiej polityki państwowej i partyjnej, zachowują głębokie milczenie, zaś prasa sowiecka również nic w tej sprawie nie wspomina.

IBIDEM podaje, że w piśmie moskiewskim "Prawda" ogłoszony został artykuł, w którym pismo to donosi, że Trocki usiłował wysłać zagranicę dwa listy do swych przyjaciół politycznych. W listach tych miał Trocki oświadczyć, iż zamierza ciężar swej akcji politycznej x/ poza granice państwa sowieckiego. Listy te zawierać mają wskazówki dla opozycjonistów zagranicznych w sprawie zwalczania sowieckiej partji komunistycznej. Komentując listy te, ogłosić miało "Prawda" artykuł wstępny, w którym stwierdziło, iż wbrew poczynionym przyrzeczeniom rozwija Trocki nadal akcję opozycyjną. Trocki potępia Kamieniewa i Zinowjewa, którzy przynieśli skruchę i zaprzestali dalszej akcji, zapomina jednak o tem, iż dla niego i tych, którzy jak on, działają na szkodę rządu sowieckiego, nadeszła chwila przymusowego wydalenia poza granice ZSRR.

"SOCJALISTICZESKIJ WIESTNIK" z dn. 12/I /Berlin, tygodnik, pismo rosyjskiej socjal-demokratycznej partji robotniczej "mienszewików"/ omawia zesłanie przywódców opozycji "trockistów" na podstawie wiadomości, podanych z Moskwy przez "Berliner Tageblatt". Uznając fakt zesłania za stwierdzony, pismo twierdzi, iż wątpić można, czy zesłanie to nauczy czegoś przywódców opozycji, nauczy jednak tą część robotników rosyjskich, którzy sympatyzowali dotychczas z opozycją. Niszcząc przywódców opozycji nie jest ~~xxx~~ Stalin w stanie zniszczyć te warstwy robotnicze, o które się opozycja opierała. Warstwy te, wyzwolone z kierownictwa przywódców opozycji, pójdą po drodze rozwoju idei demokratycznych i wrócą pod klasowe sztandary socjal-demokracji rosyjskiej.

x/ przenieść

8. STOSUNEK EMIGRACJI DO ZSRR.

OŚWIADCZENIE P.BURCEWA
"WOZROŻDENJE" z dn. 13/I /Paryż, pismo umiarkowano-monarchistyczne pod redakcją p.p.Gukasowa, Siemionowa i Lwowa/ ogłasza oświadczenie znanego polityka p.Włodzimierza Burcewa w sprawie organizacji "Bratstwo Russkoj Prawdy". Potępiając antysemityzm tej organizacji broni ją p.Burcew przed zarzutem współdziałania z GPU, twierdząc, iż zawsze w tego rodzaju wypadkach bronił prawdy i zaprzeczał pogłoskom o rzekomej współpracy Lenina z ochraną.

CELE EMIGRACJI ROSYJSKIEJ
"BORBA ZA ROSSIJU" z dn. 14/I /Paryż, tygodnik demokratyczny o zabarwieniu aktywistycznym/ omawia na podstawie wiadomości, ogłaszanych przez prasę sowiecką sytuację w Rosji sowieckiej i stwierdza, iż ludność Rosji nie bierze udziału w walce pomiędzy Stalinem i Trockim dlatego, że ustosunkowuje się w jednakowym stopniu ujemnie do obydwuch walczących stron. Nie jest to jednak, zdaniem pisma, równoznaczne z uznaniem władzy komunistycznej przez ludność Rosji. Ludność nie pogodziła się z istnieniem władzy komunistycznej i dąży do nowej walki. Swiadczą o tem rozmowy, prowadzone na ulicach miast sowieckich, liczne aresztowania, wywoływane przez te rozmowy oraz teror ludowy "kułaków" przeciwko komunistom na wsi. Są to jednak zjawiska żywiołowe, pozbawione przewodnictwa ideowego i politycznego. Wobec tego są one dość łatwo zwalczane przez GPU. Potrzebne jest istnienie pewnego centrum ideowego i politycznego dla nadania wypadkom inercji. W Rosji sowieckiej istnieje pewne nielegalne życie polityczne. Jest ono jednak również pozbawione jednoczących haseł politycznych i jedności organizacyjnej. Najpoważniejsza siła polityczna Rosji współczesnej - armja czerwona - zachowuje milczenie. W jej szeregach działają oczywiście prądy narodowe. Dużo jednak upłynie czasu przed dokonaniem przewrotu wojskowego w Moskwie. W końcu artykułu zajmuje się pismo zagadnieniem stosunku emigracji rosyjskiej wobec tego rodzaju sytuacji i twierdzi, iż sytuacja wymaga od emigracji przedewszystkiem dokonania wysiłków, niezbędnych dla ożywienia żywiołowego teroru przeciwsowieckiego. Nie będąc dość silną dla tego, żeby obalić władzę komunistyczną o własnych siłach, może emigracja dużo poczynić w tym kierunku. Jeszcze więcej może poczynić ona jako obrońca tradycji i honoru narodowego. Istnienie emigracji, która za żadną cenę nie chce się pogodzić z komunizmem przeciwrosyjskim jest, zdaniem pisma, czynnikiem o wielkim znaczeniu politycznym. Należy bronić czynnik ten przed rozkładem, należy poczynić wszystko aby wolne słowo drukowane emigracji miało jak najszerszy dostęp do tych, którzy walczą lub zamierzają walczyć przeciwko władzy komunistycznej na terytorjum ZSRR.

10. NOTATKI I INFORMACJE.

PROCES JEROCHINA

"WOZROŻDENJE" z dn. 12/I /Paryż, pismo o kierunku umiarkowano-monarchistycznym pod redakcją p.p.Gukasowa, Lwowa i Siemionowa/ omawia proces 19-letniego emigranta rosyjskiego Anatola Jerochina, który usiłował dokonać w Dairenie zamachu na życie sekretarza konsulatu sowieckiego w tem mieście Czerkasowa. Jerochin miał oświadczyć w sądzie, iż dokonał swego czynu pod wpływem wiadomości o czynie Borysa Kowerdy. Zaznaczając to pismo twierdzi, że "niema wątpliwości, iż sąd japoński ustosunkuje się do oskarżonego nie tak bezlitośnie, jak to uczynili polacy z Kowerdą".

WYDALENI Z POLSKI ROSJANIE W PARYŻU

IBIDEM z dn. 11/I donosi, iż do Paryża przybyli z Polski wydaleni z granic Rzeczypospolitej emigranci rosyjscy Wołchowskoj, Hofman, Jermakow, Romaszow, Zubkow, Gołoskiewicz i Panasienko wraz z członkami swych rodzin. Z okazji przybycia tych emigrantów do Francji ogłasza pismo artykuł, w którym twierdzi, że po zamordowaniu posła Wojkowa zwrócił się rząd ZSRR do Polski z żądaniem wydalenia szeregu wybitnych emigrantów rosyjskich z granic Rzeczypospolitej. Rząd polski ~~łxxątniexprzszedł~~ "ustosunkował się przychylnie do tego niesłychanego żądania i zamierzał wysiedlić z samego Wilna 21 osób, z całej zaś Polski przeszło 100 osób". Pismo podaje szczegóły wydalenia wymienionych emigrantów do Gdańska i powrotu ich z Gdańska do Polski, następnie zaś ogłasza wywiad z p.Zubkowem oraz podziękowanie wydalonych ambasadorowi Francji p.Laroche i prezesowi Komitetu Rosyjskiego w Polsce p.Siemionowowi za udzieloną wysiedlonym pomoc.

Wobec przerwy w otrzymywaniu pism sowieckich, przegląd niniejszy ukazuje się w zmniejszonej objętości.